

อัศจรรย์อินเดีย

Incredible India

เอ็อนกัพย๋ เจนสมบัตั (ไอ)

ชื่อหนังสือ

ผู้เรียบเรียง

พิมพ์ครั้งที่

จำนวน

ISBN

ที่ปรึกษา

ออกแบบ/ปก

ตรวจทาน

หน่วยงานที่รับผิดชอบ

พิมพ์ที่

อัครรย์อินเดีย

เอ็อนทิพย์ เงินสมบัติ

1/2560

300 เล่ม (ปริ้นออนดีมาน)

978-616-440-448-9

พระกิตติพงษ์ จิตตุคฺตุโต

สุจิต ดวงจันทร์

ณัฐจงกล พุดมิเศรษฐ์เสนา

เอ็อนทิพย์ เงินสมบัติ

11/107 หมู่บ้านนราวัลย์ ซ.9

ถ.สายไหม 56/1 เขตสายไหม

กรุงเทพฯ ฯ 10220

โทร. 081-278-7032

บริษัทรุ่งศิลป์การพิมพ์ (1977) จำกัด

โทร 02-118-3555

คำนำ

อินเดียเป็นอีกประเทศหนึ่งที่ครั้งหนึ่งในชีวิตคนไทย
ชาวพุทธต้องไปกราบไหว้ตามพุทธตำราที่เคยตร์สไว้ในมหาปริ-
นิพพานสูตร

หนังสือ “อัศจรรย์อินเดีย” เป็นการรวบรวมเรื่องเล่าที่
ถ่ายทอดออกเป็นตัวหนังสือเป็นภาษาพูดที่ได้แสงบุญตามรอย
บาทพระพุทธองค์อินเดีย-เนปาล ความศรัทธาปลื้มในบุญ ใน
หนังสือจะกล่าวถึง การเตรียมตัวไปอินเดียสภาพบริบท กิจกรรม
ในแต่ละวันตามพุทธสถานต่าง ๆ

หวังเป็นอย่างยิ่ง หนังสือเล่มเล็กเล่มนี้ จะเป็นแนวทาง
ในการเตรียมตัวไปอินเดียได้เป็นอย่างดี

เอื้อนทิพย์ เงินสมบัติ (ไฉ่)

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ภาค 1	1
ภาค 2	13
ภาค 3	23
ภาค 4	35
ภาค 5	43

ကာ ၁

place where the buddha attained the Enlightenment,

สถานที่ตรัสรู้

2 อัจฉริยะอินเดีย

Maha Bodhi Tree ต้นศรีมหาโพธิ์

รัตนจักรมณี Ratnachakrama

Buddha Metta พระพุทธเมตตา

วัดพุทธนานาชาติ

The colossal 80-foot Buddha Statue in Bodh Gaya

Dukkha-Kiriya Posture พระพุทธรูป ปางบำเพ็ญทุกรกิริยา
Dungeshwari ดงคสิริ

ภาค 1 ขอเริ่มเล่าเรื่อง อัศจรรย์อินเดีย เมื่อ 6 ปีที่แล้ว
ประมาณ ก.พ.54... ได้มีโอกาสเดินทางไปยังพุทธสังเวชนียสถาน
สี่ตำบล ประเทศอินเดียและประเทศเนปาล คำกล่าวที่มีบันทึกไว้
ว่า พระพุทธองค์ทรงตรัสกับพระอานนท์ว่า...

ดูก่อนอานนท์..ชนเหล่าใดเที่ยวจาริกไปยังเจดีย์ 4 สถาน
เหล่านั้นแล้ว มีจิตเลื่อมใส ชนเหล่านั้นทั้งหมดเบื้องหน้าแต่ตาย
เพราะกายแตก จักเข้าถึงสุคติโลกสวรรค์.. ใครก็ตามที่ได้มาถึง
สถานที่ทั้ง 4... :

1.บุคคลใด บูชาสถานที่ประสูติ ได้ชีวิตดี ใต้ความเป็น
หนึ่ง ใต้ความก้าวหน้า

2.บุคคลใด บูชาสถานที่ตรัสรู้ได้ปัญญา ความรู้แจ้ง ได้
ชัยชนะที่ไม่กลับไปแพ้

3.บุคคลใด บูชาสถานที่แสดงปฐมเทศนา ได้บิณฑบาตช่วย
งาน ใต้ความไม่วุ่นวาย ใต้ดวงตาเห็นธรรม

4.บุคคลใด บูชาสถานที่ปรินิพพาน ได้อายุยืนยาว ได้
ทรัพย์สินมรดก ได้พ้นเครื่องเสียดแทง....

และการได้เกิดมาเป็นชาวพุทธ ถ้าไม่ได้ไปสังเวชนียสถานทั้ง 4 ก็น่าเสียดาย ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันชาวพุทธทั่วโลกจึงได้ตั้งเป้าหมายที่จะเดินทางไปสักครั้งหนึ่งของชีวิต ซึ่งคำนี้ตามปกติของมนุษย์ทั่วไปย่อมมีทั้งการกระทำที่เป็นบุญและบาปโดยเจตนาและไม่เจตนากันทุกคน ถ้าการได้ไปสถานที่ทั้ง 4 แห่งนี้ได้ก็คิดว่าคุ้มมาก ๆ (ตามความคิดแบบชาวบ้านค่ะ)... มาเล่าต่อค่ะ

โดยปรกติเราจะเป็นคนที่ไม่คิดที่จะไปอินเดียแน่นอนเพราะคำล่ำลือมาว่า ที่นี่ไม่มีห้องน้ำ อาหารการกินลำบาก การเดินทางไม่สะดวก ตลอดทั้งมีขมทานเยอะมาก ๆ...

อยู่มาวันหนึ่งคุณสามีมาชวนว่าอยากจะไปอินเดียไหม? จะออกค่าใช้จ่ายให้หมด และบอกว่าสักครั้งหนึ่งในชีวิตเลยนะที่หลาย ๆ คนอยากไป ตอนแรกก็ปฏิเสธว่าไม่ไปเพราะเชื่อมั่นว่าเราทำบุญมานานไม่ค่อยได้ทำบาปอะไร เราก็บอกว่าไม่ไปเพราะกลัวความลำบาก เขาก็เชิญชวนทุก ๆ วัน จนวันหนึ่งเราใจอ่อนยอมที่จะไป แต่ในใจก็กลัวมาก ๆ กับการไม่มีห้องน้ำ อาหารการ

กิน การเดินทาง ขอบอกตามตรงว่ากลัวความลำบาก.... ก็เลย
ลองอธิษฐานดูว่า

ถ้าพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านยังคงอยู่สถานที่ทั้ง 4 แห่ง
จริงและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทุก ๆ อย่างยังคงมีจริง... ขอให้เรา 2 คนได้รับ
รู้ด้วยตัวเองเลย เพราะเราไม่ใช่คนนั่งสมาธิเก่งอะไรเลยคะ

นับตั้งแต่ขึ้นเครื่องบินก็หลับตานั่งสมาธิไปตลอดจนถึง
สนามบินอินเดีย...จะมีรถบัสของบริษัททัวร์มารับที่สนามบิน หมู่
คณะที่ไปพร้อมเรามีประมาณ 35 คนมีพระภิกษุ 3 รูป และตลอด
ระยะทางที่รถบัสวิ่งตามถนนไปถึงอินเดียและทุก ๆ สถานที่ ช่าง
แตกต่างจากบ้านเราจริง ๆ ผู้คนเขาเยอะมาก ๆ ดูการแต่งตัวส่วน
มากจะมีฐานะยากจน

รถเมล์เขาจะมีกรงเหล็กกั้นด้วย มองเข้าไปในรถจะเห็น
ผู้คนแน่นมาก ๆ แถมนั่งบนหลังคารรถเต็มไปหมด เรียกว่าตีตัว
สองชั้น นาน ๆ ระหว่างทางที่เรานั่งรถเดินทางไปแต่ละเมืองเรียก
ว่า นั่งตั้งแต่ตีห้าถึงอีกเมืองเป็นเวลาทุ่มหรือนานกว่านั้นคะ เรียก
ว่านั่งรถลึบกว่าชั่วโมง มีจอดให้เป็นระยะ ๆ เมื่อคนบนรถปวด
ฉุระ ก็จะมีคนช่างทางให้ลงเข้าป่าเข้าทุ่งกันเอง ไม่มีการแวะเติม

น้ำมันรถ ทุกคนที่นั่งสวดมนต์ กินอาหารกล่องบนรถบางมือใช้ เวลาเดินทางกว่าจะถึงนาน ๆ จะเห็นขบวนรถไฟวิ่งมาเราก็นั่งนับ ขบวนรถไฟเขาได้ถึง 45 ตู้เลยทีเดียว บ้านเรายาวสุดแค่ 10 ตู้เองมั้ง สองข้างทาง นาน ๆ จะเห็นบ้านคนจนทำด้วยใบจาก อิฐ บล็อกแดง หน้าบ้านจะกว้างแค่เมตรครึ่ง เหมือนตึกแถวแต่ชั้นเดียวไม่มีหน้าต่างข้าง ๆ ไม่มีกรทาสีสวยงาม

และที่สังเกตริมทางที่ผ่าน จะมีรูปปั้นของพวกเจ้าแม่กาลี เทพเจ้าทางฮินดูและเทพเจ้าเยอะมาก ๆ ดูแล้วเหมือนคนอินเดีย นับถือเทพเจ้ากันเยอะมาก ๆ

ถ้าพวกเราลงจากรถที่ไหนตรงไหนจะต้องมีขอทานดูจากการใส่เสื้อผ้าแล้ว สูดจะจนคะ มาทำมือขอ ทั้งเด็กเล็ก ๆ ฟังจะหัดเดิน คนแก่ ผู้ใหญ่ทั้งชายหญิง พวกเราจะเดินไปทางไหนก็จะเดินตามเรตาลอดทาง

ถ้าเขาเห็นเป็นพวกผู้หญิง เขาจะเรียกเราว่า..มหารानी..

ผู้ชายเขาจะเรียก..มหाराชา...

พอเขาเรียกเราอย่างนี้ก็อดมข้มไม่ได้เลยว่าเราเป็นถึงมหารानीเลยนะ อยู่เมืองไทยเราเป็นแค่นางอย่างเดียว ฟังแล้วช่างสูงส่งเหลือเกินสำหรับเรา ดูสภาพเขาแต่ละคนน่าสงสารมาก ๆ

ดวงตาเศร้าหมองหัวหน้าทัวร์จะคอยบอกว่า..ห้ามให้เงินเด็ด
ขาดและให้อะไรกับเขานะ เพราะจะทำให้ขอทานคนอื่นวิ่งเข้า
มาหาเราแบบรวดเร็วมาก ถึงจะอยากให้เพราะความสงสาร
ก็ตาม...

ขอจบภาค 1 ก่อนค่ะ โปรดติดตามตอนต่อไปค่ะ..

ကာ ၂

Maya Devi Temple มหามายาเทวีวิหาร

The Birth of the Buddha Posture

พระพุทธรูปปางประสูติ

Nativity sculpture รูปแกะสลักหินพระมารดาให้ประสูติกาล

ภาค 2 อาหารที่ทางอินเดียไม่ได้มีเยอะนะคะ เพราะ
คณะทัวร์เขาจะจัดอาหารและน้ำขวดให้เราเอง อย่างอาหารก็จะ
ไปเหมาให้วัดที่มีแม่ชีรับทำ ให้จะเป็นอาหารไทยง่ายๆ เช่น
ไข่เจียว ไข่ต้ม ไข่ดาว แดงกวางผัดไข่ สาระพัดไข่คะ กลับมาดไข่
ไปอีกนานคะ เพราะมีเกือบทุกรอบกินวันละ 3 มื้อเลย

สรุปอาหารง่ายๆ ฟิ้นๆ ค่ะ ไม่มีน้ำแข็ง ไม่มีกาแฟสด
ไม่มีชาเย็น แบบบ้านเราเลยคะ ขนาดอยากจะกินนมกล่อง
หรือน้ำผลไม้กล่องก็ไม่มียิ่งพวกขนมก็หายากมาก ๆ ควรจะเอา
ขนมปังและกาแฟ โผล่ของติดไปด้วยจะดีมาก ๆ ค่ะ เพราะทัวร์
จะไม่ให้เราไปซื้ออาหารตามที่ร้านค้าของคนอินเดียกินเพราะเขา
กลัวพวกเราจะต้องเสียคะ มองหาโรงพยาบาลหรือคลินิกไม่เห็น
มีเลยควรเตรียมยาแก้ไข้ แก้ท้องเสีย ยาหม่อง ยาประจํา
ตัวไปให้พร้อมเลยคะ เสื้อผ้าเราต้องเตรียมไปใช้ให้ครบทุก 10 วัน
เลย ทั้งชุดชั้นในชั้นนอก จะไม่มีการซัก จะเปลี่ยนทีนอนทุกวัน
คะ

แต่จะพักที่วัดไทยทั้งหมด ส่วนมากจะใส่ชุดสีขาว
ทุกวันเพราะเราจะไปแสวงบุญ ต้องเอาถุงเท้าขาวไป 10 คู่
รองเท้าหุ้มส้น และรองเท้าสำรอง 1 คู่ เสื้อกันหนาว เรา
เอาไปตัวเดียวเองขากลับไปนั่งร่วมกับพวกขอทานได้เลย
ค่ะคือ สกปรกและดำมาก ๆ สมควรจะเอาไป 2 ตัว ร่ม ผ้า
พันคอเอาไป 3 ผืน หมวก เพาเวอร์แบงค์ (Power Bank)
ขนาด 11,000 mAh ผ้าเช็ดตัวใหญ่เล็กรวมแล้ว 4 ผืน
กระดาษทิชชูเตรียมไป 3-4 ม้วน กระเป๋าล้อลากขนาดกลางเพราะ
ที่พักบางที่เราต้องนอนชั้น 3 ชั้น 4 พร้อมกระเป๋าหิ้วอีก 1 ใบ
จะได้ไม่ลำบากในการยกขึ้นลงค่ะ

มีบางคนบอกว่าเสื้อผ้าใส่ซ้ำวันได้ ขอบอกว่าแต่ละสถานที่
ที่ทั้งวัน มีทั้งฝุ่นเยอะ และความเป็นอินเดียนะ น้ำดื่มเป็นขวด
เขาจะมีแจกบนรถเยอะค่ะ ที่สำคัญเงินที่เราจะเอาไปเพื่อไว้
ทำบุญ ให้แลกแบงก์ใบละ 20.-, 100.- เป็นเงินไทยเราค่ะเพราะ
ที่อินเดียก็ใช้เงินไทยได้สะดวกเหมือนกันทุก ๆ ที่เลย

เราไปพักที่วัดไหนก็จะมีกรทอดผ้าป่าวัดที่เราค้าง
ทุก ๆ วัดเลย จะมีให้พวกเราใครอยากจองเป็นประธานทอด
ผ้าป่าก็ได้ค่ะ ตอนที่ไปเราไม่ได้จองเป็นประธานไว้ล่วงหน้ามี

คนในกลุ่มทัวร์เขาจงเป็นเจ้าของภาพครบจำนวนวัดแล้ว พอดี
ไปเจอคนวัดพระธรรมกายที่มาคณะเดียวกับเราโดยไม่ได้
รู้จักกันรวมแล้วประมาณ 12 คนมาจากชลบุรี นครสวรรค์
กรุงเทพฯ ก็เลยนึกขึ้นมาได้ว่า การมาทำบุญถึงอินเดียไม่ได้
ยากง่าย ๆ เลยถามพระอาจารย์ที่ท่านจัดทัวร์ว่า เราขอจง
เป็นเจ้าของภาพด้วยได้หรือไม่ วัดไหนก็ได้ค่ะ พระอาจารย์ท่าน
ก็ให้พวกเราเป็นประธานร่วมอีกคณะ พวกเราเลยขอใช้ชื่อว่า...
กลุ่มรวยอัศจรรย์...คือทุก ๆ คนเป็นประธานทั้งหมด

พวกเราได้ทอดผ้าป่าที่วัดไทยลุมพินี ประเทศเนปาล ดิน
แดนที่พระพุทธองค์ประสูติค่ะ ลืมบอกค่ะ ที่ประเทศอินเดียมี
ขายแพคเกจเน็ตให้เราค่ะ ใช้ได้ 10 วัน 500 บาท ใช้ได้ทุก ๆ ที่
ป่า เขา บนรถ เป็นเน็ต 4G ชะด้วยค่ะ จะว่าอินเดียไม่เจริญก็ไม่
ได้แล้วสินะ พวกเพื่อน ๆ เมื่อมีข้อเสนอมาให้เราได้ใช้ด้วยระหว่างการ
เดินทางอันยาวนาน ก็เลยถ่ายรูปข้างทางโพสต์ลงในเฟสบุ๊ก
ก็ชวนเพื่อน ๆ บอกบุญแบบออนไลน์เลยคะว่าใครอยากทำบุญ
นี้บ้าง และมีคนสนใจได้โอนเงินร่วมทอดผ้าป่าได้เงินประมาณ
3,200 บาท และรวมได้ยอดที่ทอดผ้าป่าทั้งหมด เงินไทย 15,999

เงินรูปปี 750 รูปปี เอาบุญญาผากทุก ๆ คนด้วยจ้า

มาแล้วต่อเรื่องวัดไทยส่วนมากที่ไปพักจะมีน้ำอุ่นในห้อง
พักให้อาบด้วย บางวัดจะให้เราพักห้องละ 3 คน 4 คน 5 คน
6 คน แต่มีห้องน้ำห้องเดียวค่ะ แต่ละสถานที่ ๆ เราไปจะห่างกัน
มาก ๆ เช่น ออกตีห้ากว่าจะถึงวัดที่เราจะพัก 2 ทุ่มกว่า ส่วนมาก
ตื่นตี 4 กินข้าวเช้าตี 5 รถออก 6 โมงเช้า ส่วนใหญ่จะได้กินข้าว
เช้าตี 5 ข้าวเที่ยงบ่าย 2 ข้าวเย็น 2-3 ทุ่ม นอกนั้นอยู่บนรถเป็น
ส่วนมาก

อย่าเพิ่งคิดว่าเหนื่อยนะคะ กลับรู้สึกสดชื่น สนุกสนาน
กับบุญ สวดมนต์บ้าง นั่งสมาธิบ้าง ฟังพระอาจารย์บรรยายบ้าง
และเจอเพื่อน ๆ ที่มาเจอกันในคณะเหมือนเป็นญาติพี่น้องกันค่ะ

จะยิ่งสนุกก็ตอนลงไปทำธุระส่วนตัวกันในทุ่งในป่าค่ะ
พวกเราสามัคคีกันมากตอนเดินทางที่เหมาะกับการทำภารกิจ
ต่างคนต่างเดินทางที่ คิด ๆ ก็อดทำไม่ได้ถ้าอยู่เมืองไหน ๆ ใน
โลกใบนี้ จะไม่มีโอกาสทำภารกิจนี้แน่นอน นี่คือรสชาติของ

“อัศจรรย์อินเดีย” ธรรมชาติที่ได้มาสัมผัสจริง...

ขอจบเพียงเท่านี้ก่อนจ้า โปรดติดตามตอนต่อไปค่ะ....

ကာ 3

Dhamekh Stupa ธัมเมฆสถูป
place where the Buddha preached the First Sermon,
สถานที่แสดงปฐมเทศนา

The attitude of giving the first sermon

ปางปฐมเทศนา

Yasa's Chaitya ยสะเจตีย์

Mulagandhakuti พระมูลคันธกุฎี

Chaukhandi เจาขันทีสถูป

มุลคันธกุฎี Mulagandhakuti Vihara, Sarnath

ภาค 3 ช่วงนี้จะเล่าถึงสภาพรอบๆ ตัวก่อนนะคะ ส่วนเรื่องความอัศจรรย์และความศักดิ์สิทธิ์จะเล่าช่วงท้ายๆ ค่ะ เามาอ่านกันต่อค่ะ

ย้อนกลับไปช่วงที่ไปปี54 เมื่อ 6 ปีที่แล้ว เราเห็นสภาพโดยรอบๆ ที่เราไปแสวงบุญยังคงสภาพเดิมๆ ไว้มากกว่าครั้งที่เพิ่งไปเมื่อเดือน มี.ค.60 เช่นเมื่อ 6 ปีที่แล้ว เสียงแตรรถที่ดังสนั่นตลอดเวลานิดถ้าใครมาอินเดียกลับไปจะต้องคิดถึงเสียงนี้กันเลยทีเดียวจะเลิกมาก จะไม่มีน้ำมันเลย สองข้างทางจะมีแต่กล่องโฟม และขวดน้ำพลาสติกทิ้งตลอด 2 ข้างทาง เสื้อผ้าคนจะยังเป็นสัญลักษณ์อินเดียแต่เก่ามาก ๆ เช่น ร้านตัดผม มองริมถนนจะเห็นเป็นระยะเขาเอาแค่กระจกติดกับต้นไม้ใหญ่แล้วมีเก้าอี้ให้คนนั่ง ช่างก็ยื่นตัดผมไปมินิมาร์ทเขาจะเป็นคล้ายบ้านที่มีสี่เสายกสูงหลังขนาดเล็กๆ มีคนขายนั่งอยู่ในนั้น ด้านหน้าร้านจะห้อย พวกแชมพูเป็นซองๆ ขนมหต่างๆ เต็มไปหมด พวกเราก็บอกกันว่ำนั่นคือร้านเซเว่นเหมือนเมืองไทย

รถจะติดมาก ๆ ส่วนมากจะเป็นรถเก๋งยี่ห้อ TATA 90%

สถานที่สำคัญๆ จะเข้าฟรีทั้งหมด แต่ปัจจุบันนี้ถนนสร้างใหม่ เยอะมาก ๆ มีรถบรรทุกสินค้าวิ่งทั้งสองฝั่งตลอดเวลาแถมรถติด ยาวเลย มีถนนมอเตอร์เวย์เก็บค่าผ่านทางด่วน เสียแรงแต่รถจะไม่ติด นั่นเหมือนแต่ก่อน ผู้คนเริ่มแต่งตัวแบบธรรมดาอย่างเราเยอะ ขึ้นมากมีสีสัน มีร้านค้าเยอะขึ้น ชยะสองข้างทางน้อยลงกว่า แต่ก่อนมาก เริ่มมีร้านอาหารและมีห้องน้ำให้เราเข้าด้วยแต่ไม่ได้ หูหระ โดยเฉพาะที่เจดีย์พระพุทธรเมตตา เมืองพุทธคยา จะเข้า ออกสบายมาก ๆ แถมพกมือถือถ่ายรูปได้อย่างสบายใจ....

แต่ได้ไปรอบเดือนนี้ 5-15 มี.ค.60 ทุก ๆ สถานที่ส่วนมาก จะเก็บค่าเข้าชม บางที่ตรวจเข้มงวด มีการสแกนด้วย โดยเฉพาะที่เจดีย์พระพุทธรเมตตา พุทธคยา จะมีผู้คนที่ศรัทธาและเชื่อมั่นในความศักดิ์สิทธิ์ของท่านจะมาเยอะมาก ๆ วันหนึ่ง ๆ คนจะมาจาก หลาย ๆ ประเทศทั่วโลก เช่น ไทย ธิเบต ศรีลังกา ลาว พม่า จีน และ อีกหลาย ๆ ชาติ ทุกคนจะต้องเข้าแถวยาวเรียงกันเข้าไปกราบ องค์พระพุทธรเมตตาภายในเจดีย์นี้คะ ท่านจะเป็นพระพุทธรูป ที่มีความสุขยาม มีใบหน้าและดวงตาที่มีแต่ความเมตตาคะ ที่ สังเกตว่าทำไมผู้คนถึงได้มาที่นี่กันเยอะขนาดนี้ ก็คงคล้าย ๆ กับ

เราที่มาอธิษฐานขออะไรก็สมดังคำอธิษฐานตลอด

แต่ระยะหลังมานี้จะมีข้อห้ามเยอะมาก...ห้ามเอามือถือเข้าไปภายในเขตเจดีย์เด็ดขาด (แต่ที่เราได้ภาพสวยๆ มาเพราะเรามีเทคนิคนิดหน่อยค่ะ555) สแกนกระเป๋า ตรวจค้นตัว เขาจะให้พกได้แต่กล้องถ่ายรูปเข้าไปได้แต่ต้องจ่ายเงิน 100.- จะมีบัตรยืนยันว่าให้แสดงให้เจ้าหน้าที่ดูว่าเราจ่ายแล้ว เริ่มมีห้องน้ำให้เข้า แต่จะมีพวกคนอินเดียที่ไม่ใช่เจ้าหน้าที่มาสวมรอย ยืนเก็บเงินค่าเข้าคนละ 10 รูปี

อากาศตอนที่เราไปประมาณ 20-23 องศาเรียกว่าได้ใช้เสื้อกันหนาวเกือบทั้งวันค่ะ สถานที่เราไปได้ไปกันเท่าที่จำได้นอกจาก 4 สถานที่สำคัญคือ

- บ้านนางสุชาดา
- บ้านพ่อแม่ของคุลีมาล
- แม่น้ำเนรัญชรา
- บ้านอนาถบิณฑิกเศรษฐี
- แม่น้ำคงคาที่มีโรงแรมรอดความตายและที่ลอยศพเผาศพ

- เขาคิชฌกูฏและถ้ำที่พระโมคคัลลานะ
- สถานที่พระสารีบุตรบรรพชาธรรม
- มหาวิทยาลัยนาถาที่ภูทอก
- เกศรียาสถูปที่เพ็ญคันพบคล้ายเจดีย์วัดพระธรรมกาย
- พระพุทธรูปองค์ดำที่ล่ำลือว่าขออะไรก็ได้สมใจนึก
- คู่งที่พระเจ้าอชชาตศัฏฐกุมข่งพ้อ

และอีกหลาย ๆ ที่ (คงต้องไปค้นอ่านกันเองว่าเป็นสถานที่อะไรบ้าง) อย่างที่เขาคิชฌกูฏเป็นภูเขาสูง จะมีถ้ำสุกรขาตา ทางขึ้นจะมีบันไดให้เดินขึ้นแบบสบาย ๆ มองข้าง ๆ เห็นมีทำกระเช้าให้ขึ้นลงด้วยแต่จะเปิดปิดเป็นเวลา และแถมยังมีบริการสำหรับใครที่เดินไม่ไหวจะมีคนแบกหามด้วย ถ้าใครไม่อยากจะเดินขึ้นเช่นคนสูงวัย ค่าแบกเขาคิดราคาขึ้นลง คนละ 800.- บาท เดียวจะเอารูปลงให้ได้ดูกัน

แต่เราเลือกที่จะเดินขึ้นเพราะเราจะได้อธิษฐานหรือสวดมนต์ภาวนา ได้ชมวิวข้างทางด้วย ทั้งภูเขา ต้นไม้ ขอบทานบ้างตลอดทางจะมีคนเรียกเราว่า มหารानी.. ฟังแล้วชื่นใจดี 555... อยากจะให้ทานนะแต่กลัวพวกเขาจะมารุมเรา...จะมีพระอาจารย์ที่ไปกับเราไม่ต่ำกว่า 4 รูป ท่านจะมีที่ปูพื้นขนาดใหญ่ให้เรานั่ง

และมีเครื่องกระจายเสียงเวลาท่านพูด ท่านจะแจกหนังสือสวดมนต์ให้ทุกคนพกไปทุก ๆ ที่ จะนำพวกเราทำวัตรเช้า ทำวัตรเย็น สวดมนต์หลาย ๆ บท รวมทั้งบทธรรมจักรนั่งสมาธิและฟังบรรยายธรรมะตลอดทั้งบนรถ และสถานที่ต่าง ๆ พระท่านจะสลับกันพูด เรียกว่าธรรมะสัญจร เราก็ได้นั่งฟังไปหัวเราะกันไปหลับเป็นระยะ ๆ บ้าง มีคำถามชิงรางวัลเกี่ยวกับธรรมะที่ท่านเล่าด้วย สนุกแบบบุญบันเทิงเลยทีเดียว....

ขอบอกว่าไปทัวร์แสวงบุญกับคณะพระอาจารย์กิตติพงษ์นี้สุดคุ้มจริง ๆ พาไปหลาย ๆ สถานที่เลย ที่พักก็ดี แถมอาหารการกินก็อุดมสมบูรณ์ ใครที่อยากมาอินเดียก็ติดต่อท่านได้โดยตรงค่ะ ราคาก็ถูกกว่าที่อื่นด้วย....

ขอจบตอนนี้ก่อนนะ โปรดติดตามตอนต่อไปจ้า

ကာ 4

place the Buddha passed away into Parinibbana
สถานที่ปรินิพพาน

The attitude of Nirvana พระพุทธปฏิมา ปางปรินิพพาน

Rambhar Stupa มกุฏพันธเจดีย์

ภาค 4 มาอ่านกันต่อเร็ว จะเล่าเรื่องการไปลงเรือที่แม่น้ำคงคาที่ว่ากันว่าเป็นสายน้ำที่ชำระร่างกายให้สะอาดปราศจากมลทินที่เศร้าหมอง ให้เป็นมงคลกับชีวิต ตอนเช้าๆ เราจะเห็นผู้คนมาอาบน้ำกันเยอะเหมือนคนอินเดีย พวกฤๅษี และคนอินเดีย เพราะต้นกำเนิดของแม่น้ำสายนี้ไหลมาจากเทือกเขาหิมาลัยทางตอนเหนือของอินเดีย

ตอนเราไปถึง เป็นทางที่ต้องเดินด้วยเท้าเข้าไปสัก 500 เมตร ระหว่างทางเดินจะยังคงมีขอนานเป็นระยะๆ พอถึงท่าน้ำลงเรือ จะเห็นเรือที่ไม่มีหลังคาจอดเยอะไปหมด เรือลำหนึ่งลงได้ถึง 35-50 คน พอทุกๆ คนลงเรือไปสักระยะหนึ่ง จะมี 2 ผีง้ำชายและขวามีมือ เราจะเห็นตึกสูงๆ หลายๆ ชั้นสร้างติดๆ กัน และจะมีบันไดทำน้ำยาวสุดสายตาเลย

พอดีเราไปลงเรือตอนช่วงเกือบจะทุ่มแล้ว ตึกสูงๆ ที่ว่านี่คือ..โรงแรมรอความตาย.. สำหรับคนป่วยที่ใกล้จะเสียชีวิต

มานอนที่นี้ เมื่อหมดลมหายใจจะได้ทำพิธี ขำระวางหรือเผา ที่ริมแม่น้ำนี้ หรือเอาศพลอยลงในแม่น้ำคงคานี้ เมื่อเรือล่อง ไปถึงกลางแม่น้ำ เขาก็มีกระทงทำด้วยใบจากแห้งใส่ดอกไม้ สดสีสวยงามพร้อมมีเทียนกลมๆ เล็กๆ ให้เราจุดเทียนประทีป อธิษฐานลอยลงในแม่น้ำคงคากันด้วย

และเมื่อเรือเราล่องไปเรื่อยๆ มองไปริมฝั่งจะเห็นเป็น กองไฟลุ้มๆ เป็นกองๆ คงใช้ไม้ฟืนเป็นส่วนใหญ่ ที่เห็นจะมี ประมาณ 7-8 ศพ ห่างกันเป็นระยะๆ แล้วแต่ทำน้ำของใครของ มัน ประเพณีเขาจะมีพิธีบูชาไฟทุกวัน จะมีการเต้นรำย่ำรำ และใน มือถือจุดโคมไฟหรือตะเกียง จะมีคนมาชมการแสดงเยอะมาก ๆ ทั้งริมฝั่งและคนบนเรือ เรือจะค่อยๆ มาจอดดูใกล้ๆ การแสดงนี้ ถ่ายรูปหรือวิดีโอไว้ดูได้ (ดูในภาพที่โพสต์ได้จ้า)

พอมาถึงตรงที่เผาศพ ในมือเราก็เอามือถือมาถ่าย วิดีโอไว้ หลายครั้ง มองไปริมฝั่งจะมีผู้คนโบกมือ เหมือนจะบอก ว่าไม่ให้ถ่าย พระอาจารย์ที่บรรยายก็บอกว่า...เขาห้ามถ่ายวิดีโอ พิธีเผาศพ เพราะเขาเชื่อว่าวิญญาณจะลอยตามควันไฟไปหา

พระเจ้าของเขา ถ้าเราถ่ายพิธีไว้วิญญาณจะเข้ามาอยู่ในวิดีโอของเราจะทำให้คนตายไม่ได้ไปไหน ตอนแรกๆ ฟังก็เฉยๆ นะ พอถึงคำว่า... วิญญาณก็จะอยู่ในวิดีโอเรา เลยต้องรีบลบทุกวิดีโอที่ถ่ายไว้ ไม่ได้กลัวนะ แต่กลัวว่าจะสื่อสารภาษากันไม่รู้เรื่อง555 (เลยอดดูวิดีโอนี้เลย)

ส่วนอีกฝั่งตรงข้ามแม่น้ำจะไม่มีสิ่งปลูกสร้างเลย เขาถือว่าไม่เป็นมงคล เหมือนที่อัมมงคล มองดูจะเหมือนมีดๆ สลัวๆ จริงๆ.. แถมมีกลิ่นการเผาศพ คล้ายๆ การปิ้งเนื้ออย่างสมควรเอาผ้าปิดจมูกไปด้วยค่ะ เหมือนสถานที่ให้เราได้ปลงการเกิด แก่ เจ็บ ตาย

แต่ที่ยังคงหนาแน่นคือ คนขอทานค่ะ แต่บางครั้งจะพยายามแอบพับเงินให้เล็กที่สุดรีบใส่มือ ส่วนมากจะใส่มือเด็กเล็ก ๆ หรือไม่ก็คนแก่มาก ๆ ค่ะเพราะสงสารมาก ๆ ยิ่งมองดวงตาเขาทั้งเศร้า ทั้งวิงวอน ทั้งขอร้อง ใจไม่แข็งพอค่ะ....

ขอจบตอนนี้ก่อน โปรดติดตามตอนต่อไปจ้า....

ကာ 5

Vesali, Vaishali เวสาลี, ไวศาลี

Relics Stupa ปาวาลเจดีย์

Kesariya Stupa เกตเวียสตุป

ภาค 5 ภาคนี้จะเป็นภาคจบจ้า เล่าย้อนรวมปี54 ที่ไปครั้งแรกเล่าในภาค1 และที่ฟังจะไปมาครั้งที่ 2 เมื่อ 5-15 มี.ค.60... ครั้งแรกที่ได้ด้วยความกลัวจึงอธิษฐานขอให้ ตัวเราเองแข็งแรงๆ อย่าได้เจ็บป่วยที่นั่นเลย และอย่าได้ลำบากในการกินและการเข้าห้องน้ำด้วย และถ้าสิ่งศักดิ์สิทธิ์และพระพุทธเจ้า ท่านยังคงอยู่มาถึงปัจจุบันนี้จริง ขอให้เราได้รู้ด้วยตัวเองเลยชนิดแบบไม่ต้องนั่งสมาธิเพราะเรายังนั่งมีดมิดอยู่เลย

วันแรกๆ ก็ได้ไปสถานที่ต่างๆ ตามตารางที่ได้เล่ามาแล้วนั้น เราก็นั่งรถบัสใหญ่ของบริษัททัวร์ของอินเดียที่มารับจะมีเด็กหนุ่มอินเดียคอยช่วยยกกระเป๋าขึ้นลงรถเขาจะพูดภาษาไทยได้ด้วย ขณะนั่งรถไปก็ดูสองข้างทางไปเพลินๆ ฟังเสียงพระที่ท่านบรรยาย สถานที่ต่างๆ ที่ผ่านแว็บแรกใจก็เหมือนมีความรู้สึกที่...

เอ๊ะ! เราเหมือนเคยมาเกิดที่เมืองนี้ละ พลันในใจเหมือนเห็นภาพของพ่อแม่และหมู่ญาติในอดีตของตัวเองที่เคยเกิดในอินเดียและเพื่อนๆ ที่ยังไม่ได้ไปเกิดภาพคล้ายๆ วิดีโอสไลด์

ให้เราเห็นและความรู้สึกเหมือนพวกเขาส่งรอยยิ้มมาให้เรา (คล้ายๆ คนดีใจมากๆ ที่จากกันไปนานแล้วมาเจอกันอีกที) ก็เลยหันมาบอกสามีที่นั่งข้างๆ ว่า...ทำไมเหมือนว่าฉันเคยเกิดเมืองพาราณสีนี่นะ... พลันเสียงเริ่มสั่น น้ำตาเริ่มไหลออกมาโดยไม่รู้ตัว บอกไม่ถูกว่าความรู้สึกนั้นเป็นยังไง คิดถึง ดีใจที่ได้กลับมาบ้าน สงสารคนที่รอคอยเราอยู่...หลังจากนั้นเริ่มรู้สึกว่า เรามีความสุขทั้งกายทั้งใจขึ้นเรื่อย ๆ

และวันต่อมาได้ไปแต่ละแห่งจะพยายามตั้งใจ ทำใจให้มีแต่คำภาวณา สัมมา อะระหัง ตลอดใจและในทุกๆ ที่ พอดีช่วงนั้นได้ไปช่วงวันมาฆบูชา ปี54 ไป 10 วันเหมือนกัน แต่การไปครั้งแรกนั้น ไปแบบไม่ได้คิดจะไป แต่ก็แปลกใจให้คิดตลอดการแสวงบุญ จำได้ว่าไปนั่งสมาธิที่ตรงไหนทั้ง 4 แห่ง น้ำตาเราจะไหลตลอด ก็เริ่มแปลกใจว่า... คำที่เราอธิษฐานก่อนมาคงจะเป็นจริงแน่นอน...

และมีอยู่วันหนึ่งจะต้องไปสถานที่พระพุทธรองค์ปรินิพพานเมื่อไปถึงผู้คนจะแน่นมาก ๆ ต้องต่อคิวเข้าในระหว่างที่

รอเข้าไปกราบท่านนั้น ขณะที่เราสองคนยืนประนมมืออยู่นั้น...
พื้นมันลั่น ๆ คล้าย ๆ เกิดแผ่นดินไหว...เราหันมามองหน้ากันโดย
ไม่ได้นัดหมายกันเราลั่นและรับรู้ด้วยกัน ใจก็นึกทำไมแผ่นดินมา
ไหวช่วงเรามาพอดีนะ เราเตรียมจะวิ่งแต่มองไปดูคนอื่น

เอ๊ะ! ทำไมเขายังนั่งกันเฉย บ้างก็นั่งสวดมนต์ บ้างก็
นั่งสมาธิกันก็เลยรู้ว่า... นี่ไงของจริงที่อยากรู้ด้วยตัวเอง... และ
ต่อมาเราได้มาสถานที่อีกแห่งหนึ่งสถานที่นี้คือ...เจดีย์พุทธคยา
ที่ผู้คนชาวพุทธทั่วโลก อยากไปสักการะมากที่สุด และในเจดีย์นี้
แหละมีพระพุทธรูปที่งดงามมาก ๆ ท่านมีชื่อว่าพระพุทธเมตตา
(ดูรูปภาพท่านที่ลงให้ดูคะ ลองไปหาอ่านประวัติท่านดู)

พอเราจะเข้าไปในวิหารท่าน เราต้องเข้าแถวตามคิวซึ่ง
บอกได้เลยว่าแถวยาวมาก ๆ เราได้เข้าไปในวิหารท่าน พอเห็น
หน้าท่านพุทธเมตตา เราก็มึนน้ำตาซึม ๆ เหมือนลูกได้เจอพ่อที่
พลัดกันมานานมาก ยิ่งมองท่านก็เหมือนท่านมองมาที่เรอย่างมี
เมตตามาก ๆ เราก็เลยอธิษฐานแบบ ขอทุกอย่าง ชนิดขออะไร

ขอหมดเลยค่ะ และที่จำได้แม่นเลยคือ ถ้าลูกขอแล้วสำเร็จตามที่อธิษฐานขอไว้.... ลูกจะกลับมาที่อินเดียอีกครั้งค่ะ แต่ขอให้ลูกมีทรัพย์สินในการมาเป็นของตัวเอง ขอให้ได้มากับสายบุญที่เคยร่วมทำบุญกันมาในอดีตชาติ และขอให้เจอพระอาจารย์ที่เคยนำสร้างบารมีในอดีตมานำบุญให้เราในครั้งนี้ด้วย....

พออธิษฐานขอเสร็จ เราก็ออกจากวิหารท่านมานั่งสมาธิที่ได้ต้นโพธิ์ ที่ว่าเป็นต้นที่ 4 จากหน่อต้นแรกสมัยพระพุทธเจ้าเลยนะ ต้นนี้จะอยู่ข้างวิหารเลยทุก ๆ คนจะหาที่นั่งตามที่ตัวเองอยากนั่งตรงไหน แล้วต่างคนต่างหาที่นั่งตามสบายส่วนมากจะอธิษฐานขอไปโพธิ์ให้ตกลงมาใกล้ ๆ ตัวเรา...

พอถึงช่วงเวลาที่เราจะขอไปโพธิ์บ้างในระหว่างที่เรานั่งสมาธิไปได้สักพักก็เริ่มอธิษฐาน เพื่อขอให้ไปโพธิ์ตกลงมา (เพราะฟังจากหลาย ๆ คนเขาเล่าต่อกันมาว่า ขอไปโพธิ์ให้ตกได้)....

เราก็ตั่งใจขอเลยว่า... ลูกอยากได้ไปโพธิ์นี้ เพื่อจะเอากลับไปบูชาที่บ้าน เพื่อจะได้เป็นมงคลกับชีวิตของลูกและคนใน

บ้านของคุณเจ้าคะ....

พอจบคำอธิษฐาน เรามองขึ้นไปบนต้นไม้โพธิ์ นั่งลืมตามดูใจ ก็ยังคงอธิษฐานขอเวลาผ่านไปสัก 3 นาที เราเห็นใบโพธิ์ค่อยๆ ตกลงมาแบบสโลว์ๆ ค่อยๆ ลงมาแบบช้าๆ แต่เราเห็นแล้วว่าใบนี้ขาดเป็นรูๆ และตกห่างจากตัวเราประมาณ 1 เมตรกว่าๆ พอใบโพธิ์ตกถึงพื้น ผู้คนที่นั่งล้อมต้นไม้โพธิ์ต้นนี้จะมีเยอะมากๆ บอกแล้วว่าวันหนึ่งคนมาที่นี่หลายหมื่นคน ถ้าใบโพธิ์ตกใกล้ใครคนนั้นก็ต้องรีบหยิบช้าไม่ได้แน่นอน

ในบริเวณนั้นเราจะได้ยินเสียงสวดมนต์ของแต่ละภาษาดังตลอดเวลาเลย และหลายเชื้อชาติด้วยที่เขาก็อายุได้ใบโพธิ์ไปบูชาเหมือนกัน ถ้าใบโพธิ์ตกมาใบหนึ่ง ใครเร็วกว่าย่อมคว้าไปได้ และเราก็ซึ้งว่าเขาจริงๆ เขาลุกขึ้นมาด้วยความว่องไวเอาใบนี้ไปตอนที่ใบโพธิ์ที่มีรูตกลงมาเราก็นึกว่าเราจะได้ใบขาดนี้เสียแล้ว แต่ดีที่คนอื่นมาชิงไปเสียก่อนอีกใจก็เสียตายนะเลยพูดในใจว่า... ท่านพ่อคุณยังไม่ได้เลยขอให้ลูกใหม่ นะเจ้าคะ....

พอจบคำอธิษฐานเราก็เห็นมีใบโพธิ์ใบใหญ่ สวยงาม
ค่อยๆ สลิวตกลงมาใกล้ๆ ตักของเราเลย ความรู้สึกซาบซึ้ง
มาก ๆ ดีใจสุด ๆ และใบโพธิ์ใบนี้ได้เก็บบูชาไว้ในห้องพระที่บ้าน
ค่ะ ตั้งแต่ปี 54.... งานนี้น้ำตาไหลออกมาอีก สรุปลื่นน้ำตาไป
หลายครั้งเหมือนกันนะ โดยตัวเองก็ไม่สามารถบังคับ ที่จะไม่ให้
ไหลออกมาก็ไม่ได้ด้วย

ที่เล่ามานี้ ของปี 54... ผ่านมา 6 ปี คือเดือนนี้ 5-15
มี.ค.60 หรือถึงเวลาบุญจัดสรรที่เราได้อธิษฐาน ขอไว้ได้สมความ
ปรารถนาทุกประการ จึงได้ไปอีกครั้งที่ 2 พร้อมหมู่คณะที่ไปเจอ
กันที่อินเดียและบนรถบัส ประมาณเกือบ 40 คน (ขอชมว่า น่ารัก
ทุก ๆ คนเลย) เหมือนญาติพี่น้องกันจริงๆ เรียกว่า บุญบังเกิด
เลยทีเดียว

มาเล่าต่อของปีนี้ ก็มีความปลื้มใจตั้งแต่จะไปแล้วว่า
ทุก ๆ คนที่ไปพร้อมเราคือสายบุญในอดีตแน่ ๆ เพราะไม่ว่า
เราจะชวนทำบุญอะไรก็ตามเติมที่ทุก ๆ รอบ เช่น บุญถวาย
ข้าวสาร วัดโพธิ์วิหารของพระอาจารย์กิตติพงษ์ เรายอมเงินกัน

บนระหว่างทาง ได้ถวายถึง 9 กระสอบ ทำบุญร่วมกันเป็น
ประธานทอดผ้าป่าวัดไทยลุมพินี เนปาล ได้ยอดถึง 15,999 บาท
เงินรูป 750 รูป และอีกหลาย ๆ บุญ.....

จะเล่าต่อเรื่องความอัศจรรย์ ปีนี้ค่ะ ที่พระพุทธเมตตา
พวกเราก็เข้าแถวอีกเพื่อจะได้เข้าไปใกล้ ๆ ท่าน ครั้งนี้เราได้ซื้อ
พวงมาลัยคนละพวง เขาร้อยได้สวยงามมาก ๆ แบบยาว พร้อม
เงินที่จะเตรียมถวายท่านพระพุทธเมตตาจะมีกล่องรับบริจาคใน
วิหารท่าน

ในขณะที่กำลังอธิษฐานพวงมาลัยว่า...ลูกชื่อนี้ นามสกุล
นี้.. ได้มาเมื่อ 6 ปีที่แล้ว ได้มารายงานตัวแล้วนะเจ้าคะ ลูกเอา
บุญทุก ๆ บุญที่ได้ทำมาที่เมืองไทย ขอมาถวายท่านพ่อด้วยทุก ๆ
บุญ....

พอพูดในใจเสร็จ พระภิกษุที่มีหน้าที่ดูแลในวิหารจะมีอยู่
รูปเดียว ได้ยื่นมือมาที่เราเหมือนว่าจะขอพวงมาลัยจากมือเรา
จึงส่งพวงมาลัยให้ท่านไปอย่าง งง ๆ แล้วพระท่านก็เอาพวง

มาลัยเราไปแขวนบนหน้ากระจกของพระพุทธเมตตาให้เลย

เรามองด้วยความปลื้มใจยิ่งนัก และหยิบเงินในมือมา
อธิษฐานผ้าผืนนี้ และพูดในใจอีกว่า... ลูกอยากถวายเงินนี้กับ
ท่านพ่อโดยตรง ไม่อยากจะหยอดตู้บริจาคค่ะ... และพระที่ดูแล
ก็ยื่นมือมาขอเงินในมือเราอีก เราก็ส่งเงินในมือให้ท่านไป ท่าน
ก็เอาเงินเราไปไว้บนตักของพระพุทธเมตตาเลย แล้วพระท่านก็
หยิบเอาบาตรที่อยู่บนตักของพระพุทธเมตตาทับเงินนี้ไว้

เราหันมามองหน้าเพื่อน ๆ กลุ่มเรา ตอนนั้นมีเพียง 5 คน
ทุกคน งงและปลื้ม มาก ๆ ความที่เราดีใจสุด ๆ จนน้ำตาซึม ๆ ก็พูด
ในใจอีกว่า... ท่านพ่อลูกรักท่านพ่อมากที่สุดในโลกเลยเจ้าค่ะ...

ที่สังเกตพอเราอธิษฐานเสร็จพระที่ดูแลท่านก็หันไปหยิบ
เอาบาตรของพระพุทธเมตตา ออกมาส่งให้เราอีก ตอนแรกคิด
ว่าท่านจะให้เราเอาเงินใส่ในบาตรนี้ก็พยายามเปิดฝาใหญ่เลย
เสียงพระท่านบอก No No ท่านทำให้เอาบาตรใบนี้ จบที่หน้า
ผากของเราคือให้เราอธิษฐานนั่นเอง... ความปลื้มล้นเลยที่นี้...

พวกเรา 5 คนอธิษฐานกันใหญ่เลย แต่แปลกนะ ที่คนอื่นตั้งเยอะ ไม่ได้แบบเราเลย (ที่แปลกมาก ๆ คือเราก็อุดในใจ คนเดียวเอง กับท่านพ่อแต่ทำไมพระท่านรู้) พอใกล้วันจะกลับก็ได้ไปอยู่ที่ วิหารพระพุทธเมตตา 1 วันเต็ม เดินไปกลับกันหลายรอบเพราะ วัดโพธิวิหารที่เราพักอยู่ใกล้ ๆ

ที่นี่ก็เตรียมว่าจะต้องอยู่ที่นี้นาน ๆ หน่อยเพราะทุกคน เริ่มปลิ้นปล้อนปลิ้น ก็เลยซื้อพวงมาลัยคนละพวงและรวมเงินกันซื้อ ผ้าห่มเพื่อจะเอาไปห่มท่านพระพุทธเมตตาในวิหาร

...รอบสุดท้ายนี้ตั้งใจมาก ๆ พวกเราก็เข้าแถวเหมือนเดิม ผู้คนแน่นมาก ๆ พอถึงด้านหน้าท่าน เราก็อธิษฐานอีก พระท่าน ก็เอาพวงมาลัยเราไปแขวนที่ในกระจกห้องของพระพุทธเมตตา ท่านเลย

เราก็อธิษฐานว่า เราอยากได้ผ้าที่ห่มท่านพ่อมาบูชา มาครั้งนี้เราไม่ได้อยากได้ใบโพธิ์เพราะได้ไปแล้ว ปี 54 พอเรา อธิษฐานเสร็จ พระที่ดูแลก็หันหน้ามามองเราพอดีเลย แล้วหัน

กลับไปเพื่อค้นหาอะไรสักอย่าง เราก็มองตามและคิดในใจว่าทำไมท่านถึงได้รับรู้เร็วจัง (ไม่ใช่ว่า ท่านจะจำเราได้นะ เพราะวัน ๆ หนึ่งจะมีผู้คนหลายชาติเข้ามากราบท่านในวิหารนี้ วันละหลาย ๆ หมื่นคน

แล้วเรามาวันแรกคือวันที่ 5 และกลับมาอีกทีวันที่จะใกล้กลับวันที่ 14 ห่างกันหลายวันมาก ๆ) พระท่านหยิบผ้าคล้ายผ้าไหม สีขาว ผืนขนาดย่อม ๆ เอาออกมาส่งให้เรา เรารีบยื่นมือไปรับมาจับที่หัว น้ำตาไหลออกมาด้วยความปลื้มแบบสุด ๆ เลย (ผ้าผืนนี้หอมมาก ๆ ขอบอก) และดีใจมากที่สุด...

นี่หรือคือสถานที่ ครั้งหนึ่งซึ่งเราไม่เคยคิดที่จะอยากมาเลยในชีวิต พอได้มาถึง 2 ครั้ง จึงรู้ว่า อัศจรรย์จริง ๆ ค่ะ....

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณ พระอาจารย์กิตติพงษ์ เจ้าอาวาสวัดไทยโพธิวิหาร พุทธคยา ประเทศอินเดีย ถ้าบุญจัดสรรคงจะได้ไปอีก ก็จะไปกับท่านพระอาจารย์นี้แหละค่ะ (สุดยอดจริง ๆ) และขอบคุณพระอาจารย์ทุก ๆ รูปที่ให้ความรู้ทุก ๆ ที่ค่ะ และดีใจ

ที่เราได้เจอกับหมู่คณะนี้ทำให้เราพบเจออะไรที่อัศจรรย์ คงจะ
ลืมนุญในครั้งนี้นายากมาก ๆ

นี่แหละค่ะ ความอัศจรรย์ที่ทำให้ผู้คนถึงได้อยากไป
อินเดียไปแล้วไปอีก ไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย พวกที่ยังไม่เคยได้ไป
น่าจะไปพิสูจน์ด้วยตัวคุณเอง ลองอธิษฐานขออะไรก็ได้สักอย่าง
ถ้าสำเร็จแล้วคุณก็ต้องไป ณ ดินแดนพุทธภูมิแห่งนี้ค่ะ...ขอจบ
เพียงเท่านี้ค่ะ...

Venuvan, Veruvan วัดพระเวฬุวัน

Gandhakuti, Gijiha Kuta พระคันทันธกุฎี เขาคิชฌกูฏ

Sukarakhata Cave ถ้ำสุกรหาตา

Black Buddha image พระพุทธรเจ้าองค์ดำ

Old Nalanda University มหาวิทยาลัยนาลันทา

Gandhakuti พระมูลคันธกุฎี
Jetavanmahavihar พระเชตวันมหาวิหาร

บันทึกกรรม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

บันทึกธรรม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

รายชื่อผู้ร่วมพิมพ์หนังสือ

คุณเจริญ-เอื้อนทิพย์ เงินสมบัติ ร.ต.สนชัย-อมรา-พจนธรรม ตั้งเสถียรวงศา	3,000 บาท
คุณมงคลลักษณ์-คุณวรรณกนก ปลั่งสุวรรณ ครอบครัวปลั่งสุวรรณ, ครอบครัวพัฒน์งาม ครอบครัวโตสกุล, ครอบครัวจงเพียร	5,000 บาท
คุณบุศิมน-คุณศิษฏ์-คุณอารยา- คุณมาริสลา-คุณไฉ่ศรัย เกษจำรัส	1,000 บาท
คุณชนานุช ยี่งยง, คุณสำราญ วันใจ	1,000 บาท
คุณปวีตตา กล่อมภิรมย์ คุณยศพันธ์ เปี่ยมเจริญ ดร.พล - คุณพรรณณี เขาว์ดำรงค์	1,000 บาท
คุณสุภา สิ้นสู่เรือน	500 บาท
คุณชลอ บุญชื่น และครอบครัว	500 บาท
คุณสุจิต ดวงจันทร์	500 บาท
คุณมณี ศรีหมอก และครอบครัว	500 บาท
คุณประทีอง ศรีสว่าง และครอบครัว	500 บาท
คุณเขลิสลา ทาเอะ โคมายาธิ และครอบครัว ปากดี	400 บาท

កុណត្រង់កណ្តាល - កុណចាំប៊ុន ប៊ុនច័ន	300 ហាត
កុណពាណី ប៊ុនច័ន ឥស្រ្តរូបករ	200 ហាត
កុណរូងរូង ម៉ុស ធីតាណា ឥស្រ្តរូបករ	200 ហាត
Mr. Yuichi Shibuya	200 ហាត
Mr. Ryuzo Kobayashi	200 ហាត
កុណអរវិកា ប៊ុនប៊ុន,	
កុណប៊ុនប៊ុន - អរវិកា ក្រុងភ្នំពេញ	200 ហាត
កុណប៊ុន ឥស្រ្តរូបករ	200 ហាត
កុណប៊ុន ក្រុងភ្នំពេញ,	200 ហាត
កុណចាំប៊ុន ប៊ុន	100 ហាត
កុណប៊ុន ប៊ុនប៊ុន	100 ហាត
កុណភ័ក្ត្រ ប៊ុនប៊ុន	100 ហាត
កុណប៊ុនប៊ុន ឥស្រ្តរូបករ	100 ហាត
កុណប៊ុន ប៊ុនប៊ុន	100 ហាត
កុណប៊ុន ប៊ុនប៊ុន	100 ហាត

แสงวงบุญอินเดีย-เนปาล

ประสูติ ตรัสรู้ ปฐมเทศนา ปรีนิพพาน

ติดต่อสอบถาม...

โพธิ์สิกขาลัย (Bodhisikkhalai)

โทร 0-3587-3065, 085-7777-184 แฟกซ์ 0-3587-3058

Line ID: 0857777184

เว็บไซต์ : www.bodhisikkhalai.com

อีเมล: bodhisikkhalai@gmail.com